

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@ork.police.hu

Szám: 29000-105/719/ /2010. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a Panaszos által benyújtott panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 379/2010. (VIII. 4.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A Panaszos a Budapesti Rendőr-főkapitánysághoz (a továbbiakban: BRFK) fordult és panaszt terjesztett elő a 2010. március 10-én, az esti órákban a Budapest, XI. kerület Tétényi út - Bartók Béla út kereszteződésében foganatosított rendőri intézkedés ellen, majd a rendőri intézkedés kapcsán végrehajtott téves tájékoztatás miatt.

A beadvány szerint a Panaszos 2010. március 10-én 21:15 óra körüli időben a Budapest, XI. kerület Tétényi úton, a Szováta utca felől a Karolina út irányába közlekedett a használatában lévő személygépkocsival. A Tétényi út és a Bartók Béla út kereszteződésében „piros-tilos” jelzést kapott, majd megállt. A szabad jelzést követően legfeljebb 20-30 km/h sebességgel közlekedett, amikor a Karolina út és a Bartók Béla útkereszteződésébe behajtva a jobb első kerekének irányából egy erőteljes koppanást hallott. Utasával a gépkocsiból kiszálltak és látták, hogy a jobb első „kerékjáratba” egy kb. 20-30 cm hosszúságú és 10-15 cm szélességű fémdarab ékelődött be. Eközben figyeltek fel arra, hogy a belső sávban, tőlük nem messze egy csoport várakozik. A csoport tagjaitól értesültek arról, hogy pár perccel korábban személyi sérüléssel járó közúti közlekedési baleset történt, ezért éppen a mentők és Rendőrség kiérkezésére várnak.

A Panaszos időközben megállapította, hogy a közlekedési balesetben részt vevő egyik jármű levált alkatrészére (lökharítódarab) hajtott rá, ami megrongálta a használatában lévő személygépkocsit.

A mentők megérkezését követő pár perc elteltével a helyszínre értek a kerületi rendőrkapitányság munkatársai – egy r. törzsőrmester hölgy és egy r. törzsőrmester úr – is, akik megkezdték az érintettek meghallgatását. A Panaszost a r. törzsőrmester úr meghallgatatta, majd szemrevételezte a megrongálódott személygépkocsit. A rendőr közölte, hogy ők a helyszín biztosítása céljából érkeztek és tájékoztatást adott arról, hogy hamarosan a helyszínre érkezik a „balesti helyszínelő bizottság”, akik a további szükséges intézkedéseket végre fogják hajtani.

A „helyszínelők” megérkezése után a Panaszossal érdemben nem foglalkoztak. Kis idő elteltével a r. törzsőrmester hölgy egy civil ruhás személy kíséretében lépett oda a Panaszoshoz. Megkérte a Panaszost, hogy mutassa meg a keletkezett rongálódást, majd lefényképezte azt. A rendőr hölgy „pimasz, lekezelő és kioktató” hangnemben közölte a „feltevéseit”, miszerint a Tétényi út felől érkezve, „bámészkodva” nézte a megkülönböztető jelzessel álló rendőrautót, majd ráhajtott az úttesten heverő alkatrészre. Közölte, hogy „úgyis ki fog derülni, hogy figyelmetlenül vezetett”. A Panaszos kérdésére a rendőr hölgy elmondta, hogy a beleseti helyszínelők nem fogják őt szerepeltetni a jegyzőkönyvben, mivel nem volt a közlekedési baleset „érintettje, károsultja”, elmondása szerint ő fog készíteni egy rendőri jelentést, amely alapján a kára majd megtérül. A rendőr hölgy a beszélgetést a „magával végeztem” kijelentéssel zárta, majd visszatért kollegáihoz. A Panaszos feltételezése szerint a rendőr hölgy kifogásolható hangnemével „imponálni szándékozott a civil személy előtt, vagy így próbálta felkészületlenségét leplezni”.

A Panaszos 2010. március 11-én felkereste a biztosítót azzal a céllal, hogy a káreseményt – legfeljebb 72 órán belül – bejelentse, de rendőrségi igazolás hiányában elutasították a kárigény bejelentését. A Panaszos ezután a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitánysághoz fordult, majd onnan a BRFK Közlekedésrendészeti Főosztályhoz irányították, de ott nem tudtak az ügyéről.

A Panaszos 2010. március 29-én hivatalos iratot kapott a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályától. Az iratban a Rendőrség tájékoztatta a Panaszost, hogy vegye fel a kapcsolatot a Fővárosi Közterület-fenntartó Zrt. (a továbbiakban: FKF Zrt.) kárrendezési ügyfélszolgálatával és jelentse be a káreseményt. A Panaszos hozzátartozója útján telefonon felvette a kapcsolatot az FKF Zrt. ügyfélszolgálatával, ahonnan azt a tájékoztatást kapta, hogy „nevetséges” a rendőri indoklás, ugyanis a káresemény nem az ő hibájukból következett be. A káresemény bekövetkezésekor a rendőri intézkedéseket még meg sem kezdték, az útburkolat tisztítását csak a rendőri intézkedések végezetével, a Rendőrség felkérésére végzik.

A Panaszos hozzátartozója útján felvette telefonon a kapcsolatot a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály ügyintézőjével, aki elmondta, hogy a káreseményről készült „anyagot” továbbították a BRFK Közlekedésrendészeti Főosztálynak.

A BRFK Közlekedésrendészeti Főosztály ügyintézője telefonon közölte a Panaszos hozzátartozójával, hogy „nincs mód a két baleset egyesítésére”, ugyanis a káresemény a Panaszos hibájából következett be, mivel nem az út- és látási viszonyoknak megfelelően közlekedett.

A panaszbeadvány alapján megállapítható, hogy a Panaszos összességében az alábbiakat sérelmezte:

- a rendőr hölgy „pimasz, kioktató, lekezelő” hangneme,
- a Rendőrség téves írásos tájékoztatása, továbbá félretájékoztatása ügyének hollétéről.

II.

A Panaszos beadványát a Panasztestület megvizsgálta és 2010. augusztus 4-én, a 379/2010. (VIII. 4.) számú állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri eljárás érintette a Panaszos tisztességes eljáráshoz, valamint az emberi méltósághoz fűződő alkotmányos alapjogát.

A Panasztestület megállapította továbbá, hogy a panaszolt eljárásban a Rendőrség szakmai hibákat vétett és tévesen, hibásan félretájékoztatva a Panaszost ügyének állásáról, illetve a kár megtérítésének módjáról, ezáltal megsértve a Panaszos tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogát.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

A panaszolt rendőri intézkedés tevékenységsorozata összetett tényállást képezett, amelynek minden részletre kiterjedő tisztázására formalizált eljárásban a Panasztestületnek – törvényi felhatalmazás hiányában – nem volt módja, azonban a Ket. alapján folytatott eljárásban történő döntés előkészítése azt szükségessé tette. A tényállás tisztázására foganatosítandó eljárási cselekmények az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésében biztosított 15 napos ügyintézési határidőn belül nem voltak végrehajthatók, ezért 2010. szeptember 21-én a Ket. 33. § (7) bekezdése alapján az ügyintézés határidejének – 2010. szeptember 10-től számított – huszonkét munkanappal történő meghosszabbítása felől végzésben döntöttem.

A Panaszost 29000-105/719/27/2010. RP. számú végzéssel nyilatkozattételre hívtam fel azon kérdés tekintetében, hogy nevezze meg a személygépkocsi utasát,

amennyiben az tanúja volt a közlekedési baleset helyszínén végrehajtott és sérelmezett rendőri intézkedésnek. Erre azért volt szükség, mert a Panaszos állítása, a rendőri jelentés, továbbá a rendőrök tanúvallomása ellentmondásos következtetésre vezettek. A Panaszos élt a nyilatkozattétel jogával és megnevezte a sérelmesnek ítélt intézkedés tanúját.

III.

A rendelkezésre álló, továbbá az eljárás során beszerzett bizonyítási eszközökből a következők állapíthatók meg.

A BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság (a továbbiakban: kerületi rendőrkapitányság) Közrendvédelmi Osztály Őr-járőr Alosztály II. váltás járőreinek – r. törzsőrmester hölgynek és r. törzsőrmester úrnak – 01110/505562/2010. id. számú jelentése szerint 2010. március 10-én 21:30 órakor jelentek meg a Budapest, XI. kerület Bartók Béla út - Tétényi út kereszteződésénél, ugyanis onnan személyi sérüléssel járó közúti közlekedési balesetről érkezett bejelentés.

A jelentés szerint a Panaszos elmondta a rendőröknek, hogy a közlekedési baleset bekövetkezése után arra elhaladva ráhajtott az úttesten lévő autóalkatrészre, mely alkatrészdarab a baleset bekövetkezésekor kerülhetett az úttestre és az általa vezetett személygépkocsit megrongálta. Ezek után a rendőrök rádión keresztül jelentést tettek a történekről a kerületi rendőrkapitányság ügyelete felé, majd azt az utasítást kapták, hogy a BRFK Közlekedésrendészeti Főosztály szemlebizottságának (a továbbiakban: szemlebizottság) megérkezéséig biztosítsák a helyszínt, és a kiérkező szemlebizottságnak tegyenek jelentést a Panaszossal kapcsolatos eseményekről is.

A szemlebizottság – megérkezését követően – a helyszínen végzett előzetes tájékozódás után úgy döntött, hogy mivel a Panaszos sérelmére bekövetkezett dologi kár, illetőleg a személyi sérüléssel járó közúti közlekedési baleset nem egy időben történt, ebből következően a Panaszos nem lehet részese a balesetnek, így a két balesetet nem lehet egy eseményként kezelni, ezért a Panaszossal szemben intézkedést nem kezdeményeztek.

A kerületi rendőrkapitányság járőrei rádión keresztül jelentést tettek a szemlebizottság döntéséről, majd azt az utasítást kapták, hogy készítsenek a történekről rendőri jelentést. A jelentés az intézkedés hangnemével kapcsolatosan nem tartalmaz adatokat, információkat.

A 29000-105/719/23/2010. RP. és a 29000-105/719/30/2010. RP. számú jegyzőkönyvekben tanúként meghallgatott rendőrijárőrök – r. törzsőrmester hölgy és r. törzsőrmester úr –, egyöntetűen állították, hogy a rendőri intézkedés hangneme, illetőleg az intézkedés alkalmával tanúsított viselkedés a hatályos jogszabályokban, normákban rögzítetteknek megfelelően, kulturált módon került végrehajtásra. A rendőrök elmondták még, hogy a panaszban leírtakkal ellentétben r. törzsőrmester hölgy társaságában nem volt egy „civil” személy sem, azt viszont elképzelhetőnek tartották, hogy a baleset következtében a rendőrök intézkedését figyelemmel kísérő nagyszámú báméskodók közül az egyik személy egy kissé közelebb kerülhetett a Panaszossal szemben végrehajtott intézkedéshez.

A 29000-105/719/33/2010. RP. számú jegyzőkönyvben tanúként meghallgatott, a Panaszos társaságában utazó hölgy, a panaszban megfogalmazottakkal megegyező tartalmú nyilatkozatot tett a rendőri intézkedés hangnemét illetően.

A 29000-105/719/24/2010. RP. számú jegyzőkönyvben tanúként meghallgatott r. hadnagy úr – a kerületi rendőrkapitányság ügyintézője – elmondta, hogy a

rendőrkapitányságon van egy kialakult gyakorlat, mely szerint a BRFK Közlekedésrendészeti Főosztály (a továbbiakban: főosztály) hatáskörébe tartozó balesetek kapcsán segédkező kerületi rendőrök által készített rendőri intézkedésekről szóló írásos dokumentumokat – azok elkészültét követően – soron kívül, faxon keresztül megküldik a főosztály ügyeletének. Ez így történt a Panaszos ügye kapcsán is. A rendőri jelentést 2010. március 11-én 05:42 órakor faxon megküldték a főosztály részére, ezt bizonyítja az ezzel kapcsolatosan bemutatott és rendelkezésre bocsátott, a faxon történt sikeres adást igazoló nyugta másolata is.

Elmondta még, hogy a Panaszos részére 01110-2595-1/2010. ált. számon megküldött tájékoztató levéllel nem a félretájékoztatás volt a szándékuk, hanem – ha úgy tetszik – egy lehetőséget, egy felvilágosítást közöltek, hogy a sérült gépjármű kárrendezése tárgyában a Panaszos fordulhat esetlegesen a Fővárosi Közterület-fenntartó Zrt.-hez is.

IV.

Az ismertetett bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

1./ A Panaszos sérelmezte, hogy a rendőri intézkedés alkalmával a r. törzsőrmester hölgy „pimasz, lekezelő, kioktató” magatartást tanúsított vele szemben.

A rendőri fellépés módjával, hangnemével kapcsolatban a rendelkezésre álló panasz, továbbá az eljárás során beszerzett bizonyítási eszközök (tanúmeghallgatásról készült jegyzőkönyvek) teljesen ellentmondónak bizonyultak. Mivel a tényállás teljes körű tisztázása érdekében lefolytatott eljárás során a bizonyítékok közötti ellentmondást nem lehetett megnyugtatóan feloldani, ezért a panaszt e tekintetben elutasítom.

2./ A Panaszos sérelmezte továbbá, hogy tévesen tájékoztatták kárának rendezésével kapcsolatban, illetve sérelmezte azt, hogy félretájékoztaták ügyének hollétéről.

Az Rtv. IV. fejezete 24. §-ának (1) bekezdése alapján „A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.”

Álláspontom szerint a kár rendezése kapcsán a kerületi rendőrkapitányság ügyintézője – r. hadnagy úr – a rendelkezésére álló dokumentumok alapján az Rtv. 24. § (1) bekezdésben megfogalmazott segítséget megadta azzal, hogy egy tájékoztató levél formájában közölte a Panaszossal, hogy lehetőségként fordulhat kárrendezés céljából a Fővárosi Közterület-fenntartó Zrt.-hez is. A rendőrt azonban ebben a tekintetben – az Rtv. vonatkozó rendelkezése szerint – csak a feladatkörébe tartozó, tőle elvárható segítségnyújtási és felvilágosítás adási kötelezettség terheli. Az, hogy az ennek keretében, jóhiszeműen nyújtott tájékoztatás utólag tévesnek bizonyult, nem eredményezi automatikusan azt, hogy a Panaszos bármely alapjogát sérelem érte, ugyanis r. hadnagy úr – a rendelkezésére álló adatok alapján – a tőle elvárható segítséget megadta a Panaszos részére.

A Panaszos ügyének hollétéről történt félretájékoztatása kapcsán megállapítható, hogy a kerületi rendőrkapitányság ügyintézője a tőle telefonon érdeklődő hozzátartozót arról tájékoztatta, hogy a keletkezett „anyagot” megküldték a főosztály részére. Ezt támasztják alá a 29000-105/719/24/2010. RP. számú jegyzőkönyvben a r. hadnagy úr által elmondottak, ugyanis másnap, azaz 2010. március 11-én 05:42 órakor a keletkezett dokumentumokat faxon megküldték a főosztály részére. A főosztály telefonon történt tájékoztatása, miszerint a két baleset egyesítésére nincs mód, szintén nem tekinthető félretájékoztatásnak.

A vizsgált ügy kapcsán összességében kijelenthető, hogy a tájékoztatási kötelezettség nem az objektíve pontos, hanem a legjobb tudomás szerinti tájékoztatási kötelezettséget írja elő a rendőrök részére. Az, hogy az adott esetben a rendőr által adott tájékoztatás utóbb nem bizonyult minden részletében pontosnak, nem jelenti a tájékoztatási kötelezettség megszegését, így álláspontom szerint e tárgyban a Panaszost alapjogsérelem nem érte, ezért a panaszt e vonatkozásban elutasítom.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

V.

A Panasztestületnek a jelen ügy kapcsán kialakított állásfoglalásában tett megállapításaival és az azokból levont következtetésekkel a határozat IV. részében foglalt indokok alapján nem értek egyet.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Jelen közigazgatási hatósági eljárás ügyintézési határideje 2010. szeptember 10-én indult, a 29000-105/719/9/2010. RP. számú végzéssel az ügyintézési határidőt a Ket. 33. § (7) bekezdése alapján 2010. október 26-ig meghosszabbítottam. Ezen eljárási cselekmény azért vált szükségessé, mert a tényállás teljes körű tisztázása érdekében szükségessé vált az intézkedésben részt vevő rendőrök tanúkénti meghallgatása. Ezek után indokolt lett a Panaszosnak nyilatkozattételre történő felhívása (29000-105/719/27/2010. RP. számú végzés). Mivel a Panaszos a törvényes határidőn belül ügyében nyilatkozatot tett és nyilatkozatában egy tanút is megnevezett, szükségessé vált ezen személy tanúként történő meghallgatása is. A fenti eljárási cselekmények valamint az ügyintézési határidő meghosszabbítása és a határidő nyugvásának ideje (a nyilatkozat visszaérkezésének ideje) miatt az eljárás befejezésének határideje 2010. november 16.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- *a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezete;*
- *a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;*
- *a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 33. § (7) bekezdés, a 100. § (1) és (2) bekezdései, a 109. § (1) és (3) bekezdései;*
- *a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 15. §-a, a 24. § (1) bekezdése 92. § (1) és (2) bekezdései és a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései;*

Budapest, 2010. november ,, ,,,

**Dr. Hatala József r. altábornagy sk.
országos rendőrfőkapitány**